

Dobrodružství s bohem Panem

Marta Kubišová

Je půlnoc nádherná, spí i lucerna,
tys' mě opustil ospalou,
tu v hloubi zahrady cítím úklady,
s píšťalou někdo sem kráčí,
hrá náramně krásně a na mě
tíha podivná doléhá,
hrá náramně, zná mě, nezná mě,
něha a hudba až k pláči.

Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok, a slušně se uklání,
jsem rázem ztracená, co to znamená,
odháním strach, a on praví:
Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuju a jsem bůh,
Pan, bůh všech stád, vás má, slečno, rád,
jen Pan je pro vás ten pravý.

Ráno, raničko, ach, má písničko,
Pan mi zmizel i s píšťalou,
od Pana, propána, o vše obrána,
ospalou najde mě máti,
hrál a ve tmě krásně podved' mě,
kam jsem to dala oči, kam,
Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh
počítám "dal" a "má dáti".